

- Необхідність якісних даних для навчання ШІ-моделей.
- Витрати на впровадження та інтеграцію ШІ-інструментів.
- Питання щодо конфіденційності та безпеки даних.
- Ризики упередженості в алгоритмах ШІ.
- Необхідність забезпечення прозорості рішень, прийнятих ШІ.
- Важливість збереження людського контролю та експертизи в процесі управління проєктами.

Враховуючи постійний розвиток технологій ШІ та зростаючу складність проєктів, актуальність використання інструментів штучного інтелекту в управлінні проєктами буде лише зростати. Проєктні менеджери та організації, які зможуть ефективно інтегрувати ШІ у свої робочі процеси, отримають значні конкурентні переваги на ринку. Інтеграція інструментів ШІ в управління проєктами є безперервним процесом, який вимагає гнучкості, готовності до змін та постійного навчання. Успішне впровадження ШІ може значно підвищити ефективність та результативність управління проєктами, надаючи конкурентні переваги організації.

Список використаних джерел:

1. Бачинський О. Використання штучного інтелекту як інструменту управління проєктами. *Економіка та суспільство*. 2024. № 61. DOI: 10.32782/2524-0072/2024-61-18.
2. Дерба В.С. Штучний інтелект як інструмент вдосконалення ключових бізнес-процесів підприємства. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2024. № 8. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13284225>
3. Храпкін О., Кіндрат О., Чопей Р. Управління проєктами в ІТ-галузі: методики, інструменти та керування ризиками. *Економіка та суспільство*. 2023. № 55. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-55-110>

УДК 336.2:338(5)

Бурашнікова О. С.,
здобувач третього рівня вищої освіти,
Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю.М. Потебні,
Запорізького національного університету

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ В РОЗВИНЕНИХ КРАЇНАХ АЗІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Розвинені країни Азії, такі як Японія, Південна Корея, Сінгапур, Тайвань та Гонконг, мають ефективні податкові системи, спрямовані на забезпечення економічного зростання, залучення інвестицій та соціальний захист населення.

Незважаючи на певні відмінності, їхні податкові моделі мають спільні риси, що вирізняють їх серед інших регіонів світу. Основні особливості податкових систем розвинених країн Азії: 1) Високі ставки податку на доходи фізичних осіб, але прогресивна шкала, що забезпечує соціальну справедливість. 2) Конкурентний корпоративний податок, що стимулює розвиток бізнесу та залучення інвестицій. 3) Порівняно низькі ставки ПДВ (або відсутність, як у Гонконгу), що сприяє споживчому попиту. 4) Сучасні цифрові системи адміністрування податків, що мінімізують ухилення від сплати. 5) Податкові стимули для інноваційних галузей, зокрема технологічного та фінансового секторів (Табл.1)

Таблиця 1

Порівняльний аналіз податкових систем розвинених країн Азії

Країна	Податок на прибуток корпорацій	Податок на доходи фізичних осіб	ПДВ (GST)
Японія: високе оподаткування, значні соціальні виплати, підтримка технологій.	23,2%	5% – 45%	10%
Південна Корея: податкові пільги для експортерів та ІТ-компаній.	10% – 25%	6% – 45%	10%
Сінгапур: низькі податки, податкові канікули для стартапів, офшорний центр.	17%	0% – 22%	9% (з 2024 р.)
Тайвань: підтримка наукомістких галузей, цифровізація податкової системи.	20%	5% – 40%	5%
Гонконг: спрощена податкова система, привабливі умови для бізнесу.	8,25% – 16,5%	2% – 17%	Немає

Основні тенденції податкової політики розвинених країн Азії: 1) Зниження корпоративного податку для залучення інвесторів (особливо в Сінгапурі, Гонконгу); 2) Податкові стимули для інноваційних секторів – технологій, фінтеху, біотехнологій. 3) Підвищення ставок ПДВ для збільшення бюджетних надходжень (Японія, Сінгапур). 4) Автоматизація податкового адміністрування для зменшення ухилення від податків. 5) Зміцнення міжнародної податкової співпраці для боротьби з офшорами та ухиленням від оподаткування. Податкові системи розвинених країн Азії орієнтовані на підтримку бізнесу та: залучення інвестицій, зберігаючи баланс між соціальними гарантіями та економічною ефективністю.

Основні тенденції податкової політики: 1) Зниження корпоративних податків – країни прагнуть залучити іноземні інвестиції та підтримати

конкурентоспроможність власного бізнесу. 2) Диджиталізація податкового адміністрування – активне впровадження електронних декларацій, штучного інтелекту для контролю за сплатою податків. 3) Посилення боротьби з ухиленням від оподаткування – уряди розширюють міжнародну співпрацю (згідно з ініціативами ОЕСР, BEPS). 4) Підвищення ставок непрямих податків – багато країн збільшують ПДВ (наприклад, у Сінгапурі з 7% до 9%), щоб компенсувати втрати від зниження корпоративного оподаткування. 5) Фіскальні стимули для інноваційних галузей – технологічний сектор, штучний інтелект, фінтех отримують податкові пільги та спеціальні режими.

Основні виклики податкової політики: 1) Зниження податкових надходжень через глобальну конкуренцію між країнами за інвестиції. 2) Дефіцит бюджетів через старіння населення (особливо в Японії та Південній Кореї), що вимагає реформ у соціальному секторі. 3) Відтік капіталу в офшори та низькоподаткові юрисдикції – проблема для розвинених економік Азії. 4) Нерівномірний податковий тиск – зростання податкового навантаження на середній клас при зниженні ставок для великого бізнесу. 5) Необхідність балансування між економічною лібералізацією та соціальною відповідальністю держави.

Перспективи розвитку податкових систем: 1) Посилення співпраці в межах міжнародних ініціатив – участь країн Азії в глобальних угодах щодо мінімального корпоративного податку (Глобальний податок ОЕСР – 15%). 2) Впровадження «зелених» податків – екологічні збори, вуглецевий податок, податкові стимули для сталого розвитку. 3) Оптимізація податкового навантаження – реформи, спрямовані на перерозподіл податків між секторами економіки та населенням. 4) Глибша диджиталізація фіскальних систем – застосування штучного інтелекту, блокчейн-технологій для управління податковими надходженнями. Податкові системи розвинених країн Азії змінюються відповідно до глобальних економічних та технологічних викликів.

Податкова політика у розвинених країнах Азії відіграє ключову роль у формуванні сприятливого економічного середовища. Вона спрямована на залучення інвестицій, підтримку бізнесу та забезпечення соціальної стабільності. Японія та Південна Корея роблять акцент на стабільних податкових надходженнях для фінансування державних програм (пенсій, охорони здоров'я, освіти). Сінгапур, Тайвань, Гонконг використовують гнучкі податкові режими, щоб приваблювати транснаціональні корпорації та технологічні стартапи. Податкова система Китаю балансує між жорстким державним контролем і створенням пільг для стратегічних секторів економіки. Розвинені країни Азії активно впроваджують інноваційні технології в адміністрування податків.

Основні напрями цифрової трансформації включають: Електронні податкові платформи – автоматизація податкової звітності та онлайн-декларування (наприклад, система e-Tax у Японії). Використання штучного інтелекту – аналіз податкових даних для виявлення шахрайських схем. Блокчейн у податкових операціях – для запобігання фальсифікаціям та забезпечення прозорості транзакцій. Big Data для прогнозування податкових надходжень та виявлення ризикових платників податків. Світові економічні зміни впливають на податкові системи Азії, змушуючи уряди адаптувати свої стратегії: Глобальний мінімальний корпоративний податок (15%) – країни Азії змушені переглядати свої податкові стимули, щоб відповідати міжнародним стандартам.

Таким чином, податкові системи розвинених країн Азії динамічно адаптуються до сучасних викликів, забезпечуючи баланс між фіскальною політикою, інвестиційною привабливістю та соціальними зобов'язаннями. Ефективне оподаткування сприяє економічному зростанню, знижуючи навантаження на бізнес, але забезпечуючи стабільні державні доходи.

УДК 339.1

*Валуйський Я.М.,
здобувач вищої освіти,
науковий керівник: Курило Л.І.,
доктор економічних наук, професор,
Національний університет «Києво-Могиланська академія»*

МАРКЕТИНГОВІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ ПРОГРАМНИХ РІШЕНЬ ДЛЯ БІЗНЕСУ: ПОШУК ВІДПОВІДНОСТІ ПРОДУКТУ РИНКУ

В умовах цифровізації бізнес-процесів і швидких змін споживацьких уподобань програмні рішення стають ключовими для утримання конкурентних позицій підприємств. Компанії різних масштабів і галузей дедалі більше покладаються на спеціалізоване програмне забезпечення для оптимізації процесів, підвищення ефективності взаємодії з клієнтами та створення інноваційних продуктів [1].

У такому контексті критично важливими стають ефективні маркетингові підходи до розробки програмних рішень, адже саме вони допомагають виявити реальні потреби ринку та сформувані ціннісну пропозицію, яка цим потребам відповідає. Основна мета цієї роботи — дослідити методи та фреймворки, що сприяють досягненню відповідності продукту ринку (Product-Market Fit, PMF), як ключового чинника успіху програмних рішень для бізнесу [2].